

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 793/2013

z dnia 20 sierpnia 2013 r.

ustanawiające środki w odniesieniu do Wysp Owczych w celu zapewnienia ochrony stada śledzia atlantycko-skandynawskiego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 1026/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 października 2012 r. w sprawie określonych środków podejmowanych w celu ochrony stad ryb względem państw pozwalających na nierównoważone połowy⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Stado śledzia atlantycko-skandynawskiego (określanego również jako śledź norweski) jest największym stadem śledzia na świecie. Przynosi ono połowy rzędu 1–2 mln ton. Intensywna eksploatacja wynikająca z przelotowania doprowadziła jednak do wyniszczenia stada oraz do całkowitego zaprzestania rybołówstwa na ponad dwie dekady od wczesnych lat 70. do połowy lat 90., co miało bardzo poważne skutki dla flot, które eksploatowały te zasoby.
- (2) Stadem śledzia atlantycko-skandynawskiego zaczęto zarządzać od czasu odbudowy zasobów i ponownego otwarcia łowiska w 1996 r., po konsultacjach między pięcioma stronami, w których wyłącznej strefie ekonomicznej (w.s.e.) ryby te pojawiają się w trakcie swojego cyklu migracji: Federacją Rosyjską, Norwegią, Wyspami Owczymi, Islandią i Unią Europejską (zwanymi dalej „państwami nadbrzeżnymi”).
- (3) Od 2007 r. w ramach uzgodnień przyjętych w czasie konsultacji między państwami nadbrzeżnymi ustalono ostateczne zasady dotyczące podziału całkowitego dopuszczalnego połowu oraz zobowiązano się do utrzymania względnej stabilności tego podziału w kolejnych latach. Podział uzgodniony dla stada śledzia atlantycko-skandynawskiego był następujący: 5,16 % dla Wysp Owczych, 14,51 % dla Islandii, 6,51 % dla Unii, 61 % dla Norwegii i 12,82 % dla Federacji Rosyjskiej. Ponadto państwa nadbrzeżne zawarły długoletnie porozumienie, zgodnie z którym przegląd i rewizję wspólnie przyjętych uzgodnień dotyczących zarządzania mogą przeprowadzać wyłącznie wspólnie, na podstawie nowych zaleceń naukowych i w wyznaczonym terminie.
- (4) Aby ułatwić ustanowienie całkowitych dopuszczalnych połowów, państwa nadbrzeżne uzgodniły i wprowadziły na podstawie dostępnej wiedzy naukowej długoterminowy plan zarządzania zgodny z zasadą ostrożnego zarządzania zasobami, którego celem jest utrzymanie zbiorów w bezpiecznych granicach biologicznych oraz zapewnienie zrównoważonego rybołówstwa.
- (5) Ten długoterminowy plan zarządzania miał na celu uniknięcie sytuacji, w której zasoby spadną poniżej poziomu biomasy 2 500 000 t oraz podejmowanie wszelkich starań w celu utrzymania go na poziomie powyżej 5 000 000 t, który, jak się uważa, pozwala na uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu. Miało to zostać osiągnięte dzięki ograniczeniu połowów w sposób zgodny ze wskaźnikiem śmiertelności połowowej wynoszącym 0,125. Uzgodniono, że jeżeli poziom biomasy spadnie poniżej poziomu 5 000 000 t, śmiertelność połowowa powinna zostać zmniejszona w celu zapewnienia szybkiej odbudowy zasobów.
- (6) We wrześniu 2012 r. Międzynarodowa Rada Badań Morza (ICES) zaleciła zgodnie z zasadą ostrożnego zarządzania zasobami określoną w planie zarządzania, że całkowity dopuszczalny połów (TAC) dla pięciu krajów nadbrzeżnych nie powinien przekroczyć 619 000 ton w 2013 r., co stanowi spadek o 26 % w porównaniu do TAC ustalonego na 2012 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 34.

- (7) Podczas konsultacji między państwami nadbrzeżnymi, prowadzonych od października 2012 r. do stycznia 2013 r. w celu wynegocjowania ustaleń na 2013 r., przedstawiciele Wysp Owczych konsekwentnie i wielokrotnie odmawiali utrzymania obecnie obowiązującego podziału. Ustalenia na 2013 r. zostały ostatecznie uzgodnione dnia 18 stycznia 2013 r. przez jedynie cztery państwa nadbrzeżne w celu utrzymania możliwie najbardziej skoordynowanego zarządzania stadem. W uzgodnionym protokole konsultacji z dnia 23 stycznia 2013 r. stwierdza się, że: „Delegacje wyraziły zaniepokojenie faktem, że Wyspy Owcze wycofały się z umowy z państwami nadbrzeżnymi bez uprzedniego powiadomienia”. Zważywszy na niemożność poczynienia ustaleń z pięcioma stronami z powodu wycofania się Wysp Owczych z konsultacji, cztery pozostałe strony zgodziły się uwzględnić interesy połowowe Wysp Owczych, pozostawiając ich tradycyjny udział, tj. udział Wysp Owczych obowiązujący od 2007 r., który odpowiadał 31 000 ton (5,16 % TAC).
- (8) W trakcie konsultacji między państwami nadbrzeżnymi, trwających do dnia 23 stycznia 2013 r., przedstawiciele Wysp Owczych nie wystąpili o żaden konkretny udział, nie przedstawili żadnych pisemnych ani ustnych propozycji dotyczących nowego porozumienia o podziale, nie dążyli do nawiązania kontaktu z czterema pozostałymi stronami ani też nie starali się uczestniczyć w dyskusji dotyczącej ustaleń na 2013 r.
- (9) Minister Gospodarki Rybnej Wysp Owczych ogłosił w oświadczeniu z dnia 26 marca 2013 r., że dla floty Wysp Owczych jednostronnie ustanowiono limit połowowy w wysokości 105 230 ton, co stanowi 17 % zalecanego TAC lub ponad trzy razy więcej niż udział, który odpowiadałby uzgodnionym wcześniej ustaleniom, a także wzrost o 145 % w stosunku do udziału Wysp Owczych w 2012 r. To jednostronne oświadczenie powinno zostać ocenione w świetle powyższych zaleceń naukowych, aby w 2013 r. zmniejszyć połowy o 26 %. Tym oświadczeniem Wyspy Owcze *de facto* odeszły również od wspólnie uzgodnionego planu zarządzania.
- (10) Podejmując takie działania, Wyspy Owcze zerwały współpracę z Unią i z innymi państwami nadbrzeżnymi w zakresie zarządzania zasobami będącymi przedmiotem wspólnego zainteresowania – stadem śledzia atlantycko-skandynawskiego – a także nie wypełniły zobowiązań na mocy art. 61 ust. 2, art. 63 ust. 1 i 2, art. 118, 119 i 300 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. (UNCLOS) oraz art. 5 i 6 oraz art. 8 ust. 1 i 2 Porozumienia Narodów Zjednoczonych w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi (UNFSA).
- (11) W przypadku osiągnięcia limitów połowowych wyznaczonych przez cztery państwa nadbrzeżne i Wyspy Owcze, całkowity połów wyniósłby 692 290 t, co stanowiłoby przełowienie w stosunku do zalecanego TAC. Według ocen i prognoz dotyczących połowów, opracowanych przez ICES w ramach doradztwa w zakresie zarządzania sezonem połowowym 2013 ⁽¹⁾, taki połów doprowadziłby biomasa stada tarłowego (SSB) na początku 2014 r. do poziomu 4 200 000 t, czyli znacznie poniżej poziomu 5 000 000 t, który — jak się oczekuje — ma pozwolić na uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu.
- (12) Ponadto nowe publicznie dostępne dowody naukowe przedstawione przez ICES w maju 2013 r. ⁽²⁾ potwierdzają, że długoterminowy plan zarządzania w obecnym kształcie (mający na celu osiągnięcie wskaźnika śmiertelności połowowej w wysokości 0,125) ma charakter przecznościowy, podczas gdy wzrost docelowego wskaźnika śmiertelności połowowej do 0,15, która to wartość jest równa wskaźnikowi wynikającemu ze wzrostu udziału Wysp Owczych, sprawia, że plan przestaje być przecznościowy i zwiększa się ryzyko wyniszczenia stada.
- (13) Zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) nr 1026/2012 państwo może zostać uznane za państwo pozwalające na niezrównoważone połowy, jeżeli: a) nie współpracuje w zakresie zarządzania stadem będącym przedmiotem wspólnego zainteresowania w pełnej zgodności z postanowieniami Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. (UNCLOS) oraz Porozumienia Narodów Zjednoczonych w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących oraz zarządzania nimi z dnia 4 sierpnia 1995 r. (UNFSA), lub wszelkich innych umów międzynarodowych lub norm prawa międzynarodowego; i b): (i) nie przyjęło niezbędnych środków zarządzania zasobami rybnymi; albo (ii) przyjęło środki zarządzania zasobami rybnymi bez należytego uwzględnienia praw, interesów i obowiązków innych państw i Unii i te środki zarządzania zasobami rybnymi, brane pod uwagę w połączeniu ze środkami wprowadzanymi przez inne państwa i Unię, prowadzą do takiej działalności połowowej, która mogłaby zagrozić trwałości zasobów.

⁽¹⁾ <http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2012/2012/her-noss.pdf>

⁽²⁾ <http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2013/Special%20requests/NEAFC%20NSS%20herring%20MP.pdf>

- (14) W związku z powyższym Wyspy Owcze spełniają wszystkie kryteria, aby zostać uznane za państwo pozwalające na niezrównoważone połowy, Komisja może zatem przyjąć środki przewidziane w rozporządzeniu (UE) nr 1026/2012.
- (15) Komisja, zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1026/2012, postanowiła powiadomić rząd lokalny Wysp Owczych i rząd Danii, na mocy decyzji z dnia 17 maja 2013 r.⁽¹⁾ i pisma z tego samego dnia, o swoim zamiarze określenia Wysp Owczych jako państwa pozwalającego na niezrównoważone połowy, podając powody takiej decyzji i opisując możliwe środki, które mogą zostać podjęte na podstawie tego rozporządzenia. Rząd lokalny Wysp Owczych potwierdził otrzymanie pisma tego samego dnia.
- (16) Do dnia 17 czerwca 2013 r. rząd lokalny Wysp Owczych odpowiedział na powiadomienie, podważając argumenty przedstawione przez Komisję i twierdząc ze swojej strony, że Wyspy Owcze nie wycofały się z konsultacji, że nadal dążą do znalezienia w drodze negocjacji rozwiązania dotyczącego podziału zasobów oraz że UE nie ma prawa do stosowania środków przymusu. Wyspy Owcze nie wyraziły jednak zamiaru zmiany swojej decyzji dotyczącej niezrównoważonych limitów połowowych na 2013 r., ani też nie przedstawiły jasnego uzasadnienia dla swojego wysokiego limitu połowowego na 2013 r., poza niczym nie uzasadnionym twierdzeniem o „zwiększonym występowaniu tego stada w ostatnich latach na obszarach morskich podlegających jurysdykcji Wysp Owczych”.
- (17) Komisja zbadała istniejącą literaturę naukową w tej dziedzinie i znalazła jedynie wzmianki o sporadycznym występowaniu śledzia w wodach Wysp Owczych przez dłuższy czas w sezonie, ale nie znalazła żadnych odniesień umożliwiających interpretację tego zjawiska jako stabilnego lub stałego wzrostu liczebności. Jeśli chodzi o argument wysuwany przez Wyspy Owcze, że liczebność stada tak czy inaczej spadnie poniżej maksymalnego podtrzymywanego poziomu w 2014 r., ale nie w wyniku zwiększenia jednostronnego udziału Wysp, należy zauważyć, że na podstawie najnowszych opinii naukowych (zob. motyw 12 powyżej), chociaż stado może odzyskać maksymalny podtrzymywany poziom, będzie ono dłużej pozostawało poniżej tego poziomu i narażone będzie na większe ryzyko wyniszczenia, jeżeli obecny cel śmiertelności połowowej zostanie podwyższony do wartości równej z tą, która wyniknie ze wzrostu udziału Wysp Owczych.
- (18) Komisja, po przeprowadzeniu szczegółowej analizy argumentów rządu lokalnego Wysp Owczych, stwierdziła, że nie podważają one przyczyn wysłania powiadomienia przez Komisję ani nie stanowią obiektywnego uzasadnienia dla braku współpracy ze strony tego kraju. Zdaniem Komisji ta konkluzja oraz niechęć Wysp Owczych do skorygowania jednostronnych limitów połowowych na 2013 r., uzasadniają uznanie Wysp Owczych za nadal spełniające kryteria, na których podstawie można uznać je za państwo pozwalające na niezrównoważone połowy.
- (19) Komisja uważa zatem, że konieczne jest przyjęcie środków, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1026/2012.
- (20) Środki te muszą być skuteczne i proporcjonalne, aby osiągnąć cel ochrony i powinny uniemożliwić Wyspom Owczym korzystanie z unijnych rynków, portów i urządzeń do kontynuowania niezrównoważonych połowów śledzia.
- (21) Ponadto Komisja oceniła krótko- i długoterminowe skutki środowiskowe, handlowe, gospodarcze i społeczne środków, które mogą zostać przyjęte na mocy art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1026/2012, jak również obciążenia administracyjne związane z ich wdrażaniem.
- (22) Na podstawie tej oceny wydaje się, iż należy przyjąć, w pierwszej kolejności, niektóre środki wymienione w lit. c), d), e) oraz i) art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1026/2012. Jeżeli środki te okażą się nieskuteczne i Wyspy Owcze w dalszym ciągu będą pozwalać na niezrównoważone połowy, będzie można ustanowić kolejne środki.
- (23) Połowy śledzia prowadzone przez Wyspy Owcze z wykorzystaniem trawlerów pelagicznych mogą być połowami ukierunkowanymi w zimnym miesiącach roku, ale późną wiosną i latem są to połowy wielogatunkowe, kiedy łowione są podobne ilości śledzia i makreli. Obydwa gatunki mogą być odławiane przez ten sam statek w tym samym zaciągu, w czasie tego samego rejsu połowowego lub w tych samych łowiskach w całym sezonie. Makrela jest więc gatunkiem powiązanim ze śledziem. W związku z tym, kontynuując połów i wywóz makreli Wyspy Owcze w dalszym ciągu odławiałyby duże ilości śledzia, który jest w tym przypadku przyłowem, nawet jeśli śledź nie mógłby być wywożony do Unii. W związku z tym, w przypadku niewłączenia przywozu makreli do wprowadzanych środków, skuteczność zakazu przywozu śledzia byłaby zagrożona jako środek zapobiegania

⁽¹⁾ Decyzja C(2013)2853 z 17.5.2013.

dalszym szkodom dla trwałości stada śledzia. Obszar występowania makreli pokrywa się z obszarem występowania śledzia do tego stopnia, że podczas połowów makreli na łowiskach będących pod kontrolą Wysp Owczych zawsze istnieje ryzyko połowu śledzi. Dlatego też możliwe jest, iż wszystkie makrele złowione pod kontrolą Wysp Owczych były złowione jednocześnie ze śledziem. W związku z tym, aby środki handlowe były skuteczne, powinny one obejmować zarówno śledzia, jak i makrele.

- (24) Przy ocenie proporcjonalności środków, a w szczególności przy podejmowaniu decyzji o tym, czy restrykcje w handlu głównymi gatunkami poławianymi podczas połowów śledzia powinny ograniczać się do określonej kwoty lub czy należy całkowicie zakazać przywozu, Komisja zbadała, czy środki inne niż całkowity zakaz przywozu wszystkich produktów wytwarzanych ze śledzia lub makreli bądź je zawierających, można brać pod uwagę jako środki bardziej proporcjonalne. Oceniono trzy możliwości: (i) ilościowe ograniczenie wszystkich produktów, poprzez ograniczenie przywozu do tradycyjnej wymiany; (ii) całkowity zakaz dotyczący tylko ryb świeżych, mrożonych i konserw rybnych z wyłączeniem bardziej przetworzonych produktów, takich jak mączka rybna i olej rybny; oraz (iii) zakaz przywozu ograniczony do śledzia i produktów ze śledzia. Chociaż pierwsza z tych trzech opcji może być bardzo skuteczna, to ze względu na duże znaczenie wywozu mączki rybnej z Wysp Owczych do UE uważa się ją na tym etapie za zbyt uciążliwą, zwłaszcza z uwagi na to, że z jednej strony może to mieć wpływ na sektory gospodarki rybnej Wysp Owczych niezwiązane bezpośrednio z sektorem połowów pelagicznych oraz, z drugiej strony, spowoduje znaczne obciążenie administracyjne związane z analizą próbek mączki rybnej i oleju rybnego w specjalistycznych laboratoriach w celu określenia wchodzących w ich skład gatunków. Trzecią możliwość, jak wspomniano powyżej, uznaje się za nieskuteczną, ponieważ jej potencjalne konsekwencje gospodarcze mogą być łatwo zrównoważone wywozem makreli. Druga możliwość zapewnia zatem największą równowagę między środkami a ich pożądanymi skutkami i jest najmniej uciążliwym środkiem osiągnięcia zamierzonego skutku.
- (25) Przy ocenie proporcjonalności Komisja zbadała także, czy konieczne są inne środki niż ograniczenia przywozowe, a w szczególności ograniczenia dotyczące użytkowania portów. Ponieważ korzystanie z portów w celu tankowania, wyładunku, wymiany załóg, napraw i odpoczynku stanowi rutynowe i niezbędne działania związane z połowem śledzia, Komisja stwierdziła, że środki takie są również niezbędne i żaden z alternatywnych mniej restrykcyjnych środków nie uniemożliwi flotom z Wysp Owczych korzystania z obiektów w UE do celów prowadzenia niezrównoważonych połowów śledzia.
- (26) W wyniku oceny środowiskowych, handlowych, gospodarczych i społecznych efektów omawianych środków w perspektywie krótko- i długoterminowej, jak również

obciążeń administracyjnych związanych z ich wdrożeniem, można stwierdzić, że środki te są uzasadnione i nie będą miały niedopuszczalnych skutków ani nie stworzą nadmiernych obciążeń. Skutki środowiskowe środków są pozytywne, ponieważ mają się one przyczynić do zwiększenia trwałości zasobów śledzia. Ich skutki dla handlu będą umiarkowane, ponieważ – mimo iż można oczekiwać bezpośrednich skutków gospodarczych – w perspektywie średnioterminowej można znaleźć alternatywne mechanizmy wymiany i nie należy obawiać się niedoboru dostaw w UE. Skutki ekonomiczne i społeczne w perspektywie krótkoterminowej mają być umiarkowane, gdyż będą one powiązane ze skutkami handlowymi; jednak w perspektywie średnio- i długoterminowej, jeżeli środki osiągną zamierzone skutki, będą one niewątpliwie bardzo korzystne szczególnie dla pewnej liczby flot, których gospodarcza zależność od ryb pelagicznych jest wysoka. Obciążenia administracyjne spowodowane przez te środki będą stosunkowo niewielkie, jeżeli wziąć pod uwagę, że większość środków kontroli, obejmujących personel, niezbędnych do egzekwowania planowanych środków w państwach członkowskich już istnieje.

- (27) Ponadto Komisja zbadała zgodność omawianych środków z prawem międzynarodowym i stwierdziła, że odnoszą się one do ochrony wyczerpywalnych zasobów rybnych, a ich celem jest unikanie nadmiernej eksploatacji stada, ponieważ środki te mają za zadanie utrzymać stado śledzia atlantycko-skandynawskiego w bezpiecznych granicach biologicznych. Środki są wprowadzane w połączeniu z unijnymi środkami ochronnymi (art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1026/2012). W szczególności Unia zmniejszyła swoje połowy o 26 % zgodnie z zaleceniem Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) i w pełni przestrzega warunków i ograniczeń przewidzianych w długoterminowym planie zarządzania, który został uzgodniony i jest stosowany przez państwa nadbrzeżne od 1999 r., a ponownie został potwierdzony przez ICES w maju 2013 r. jako zgodny z podejściem przezornościowym i jako odpowiednie podejście w celu utrzymania zbiorów w bezpiecznych granicach biologicznych. Ponadto żadne potwierdzone dowody naukowe nie wskazują na to, że Wyspy Owcze powinny być uprawnione do wyższego udziału w połowach śledzia atlantycko-skandynawskiego; zatem właściwe byłoby zmniejszenie ich połowów zgodnie z zaleceniem ICES na 2013 r.
- (28) W związku z powyższym środki, które mają zostać przyjęte w pierwszej kolejności, powinny obejmować: a) zakaz przywozu śledzia i makreli z atlantycko-skandynawskich stad, jak również produktów rybołówstwa zawierających je lub wytworzonych z takich ryb; oraz b) ograniczenia w korzystaniu z unijnych portów przez statki poławiające stado śledzia atlantycko-skandynawskiego i makreli pod kontrolą Wysp Owczych oraz przez statki przewożące ryby lub produkty rybołówstwa pochodzące z tych połowów. Aby ułatwić egzekwowanie środków mających zastosowanie do statków prowadzących połowy odpowiednich stad śledzia i makreli lub

przewożących ryby lub produkty rybołówstwa pochodzące z tych zasobów, należy przekazać państwowym członkowskim wykazy tych statków. W celu ustalenia, czy śledzie lub makrele zostały złowione pod kontrolą Wysp Owczych, należy korzystać z systemu świadectw połowowych określonego w rozdziale III rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiającego wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylającego rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 ⁽¹⁾.

(29) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu uznaje się Wyspy Owcze za państwo pozwalające na niezrównoważone połowy stad śledzia atlantycko-skandynawskiego i ustanawia się środki w odniesieniu do Wysp Owczych w celu zapewnienia długoterminowej ochrony tych stad.

Artykuł 2

Zakres i cele

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do połowów stad śledzia atlantycko-skandynawskiego prowadzonych pod kontrolą Wysp Owczych. Ma ono na celu zapewnienie długoterminowej trwałości stad śledzia atlantycko-skandynawskiego.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „stado śledzia atlantycko-skandynawskiego” oznacza stado śledzia (*Clupea harengus*) występującego na podobozarach ICES (Międzynarodowej Rady Badań Morza) I, II, V, XII oraz XIV ⁽²⁾;
- b) „śledź atlantycko-skandynawski” oznacza rybę pochodzącą ze stada śledzia atlantycko-skandynawskiego;

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

⁽²⁾ Jak określono w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 70).

c) makreła jest rybą z gatunku *Scomber scombrus*, która została złowiona na obszarach zajmowanych przez śledzia atlantycko-skandynawskiego;

d) „złowione pod kontrolą Wysp Owczych” oznacza ryby złowione przez statki pływające pod banderą Wysp Owczych lub statki pływające pod banderą innego państwa, które zostały upoważnione do połowów na obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej Wysp Owczych lub zostały wycarterowane przez przedsiębiorstwa z Wysp Owczych lub przez władze Wysp Owczych.

Artykuł 4

Identyfikacja

Wyspy Owcze uznaje się za państwo pozwalające na niezrównoważone połowy zasobów śledzia atlantycko-skandynawskiego.

Artykuł 5

Środki

1. Zakazuje się wprowadzania na terytorium Unii, w tym w celu przeladunku w portach, ryb lub produktów rybołówstwa wymienionych w załączniku, które składają się ze śledzia atlantycko-skandynawskiego lub makreli złowionych pod kontrolą Wysp Owczych, są z wytworzone z tych ryb lub je zawierają.

2. Wykorzystywanie unijnych portów przez statki pływające pod banderą Wysp Owczych, które połowią śledzia atlantycko-skandynawskiego lub makrele i przez statki przewożące ryby lub produkty rybołówstwa wytworzone ze śledzia atlantycko-skandynawskiego i makreli złowionych przez statki pływające pod banderą tego państwa albo przez statki upoważnione przez nie, a pływające pod inną banderą, jest zabronione. Zakaz ten nie ma zastosowania w przypadkach siły wyższej lub niebezpieczeństwa w znaczeniu art. 18 Konwencji Narodów Zjednoczonych z 1982 r. o prawie morskim, gdy dotyczy to usług absolutnie koniecznych do zaradzenia danej sytuacji.

Artykuł 6

Wykonanie

1. Właściwe organy państw członkowskich korzystają z systemu świadectw połowowych określonego w rozdziale III rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 w celu identyfikacji każdego produktu objętego zakazem, o którym mowa w art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia.

2. Aby ułatwić wprowadzenie zakazu ustanowionego w art. 5 ust. 2, państwa członkowskie otrzymują orientacyjne wykazy statków, które, według wiarygodnych źródeł danych, prowadziły lub prowadzą obecnie połowy śledzia atlantycko-skandynawskiego lub makreli pod kontrolą Wysp Owczych.

*Artykuł 7***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 sierpnia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wykaz ryb i produktów rybołówstwa, których wprowadzenie na terytorium Unii jest zabronione

Gatunek	Produkty (nomenklatura systemu zharmonizowanego (HS))
Śledź (<i>Clupea harengus</i>)	ex 0302 41
	ex 0302 90
	ex 0303 51
	ex 0303 90 90
	ex 0304 59 50
	ex 0304 86
	ex 0304 99 23
	ex 0305 42
	ex 0305 59 30
	ex 0305 61
	ex 0305 72
	ex 0305 79
	ex 1604 12
	ex 1604 20 90
Makrela (<i>Scomber scombrus</i>)	ex 0302 44
	ex 0303 54
	ex 0304 49 90
	ex 0304 89 49
	ex 0304 99 99
	ex 0305 49 30
	ex 1604 15
ex 1604 20 50	